

П'ЯТЕРО

ВИ ГОТОВІ ПОМЕРТИ?

ПОТРЕБУЄТЕ БІЛЬШЕ ЧАСУ?
ВАМ НУДНО В РЕАЛЬНОМУ СВІТІ?

УТІКАЙТЕ ДО ПАРКУ СМЕРТІ В ОКБЕРІ-ФЛЕТС

Пройдіть по краю між життям та смертю.
Дайте волю диким фантазіям... чи найпотраємнішим
бажанням.

«МРІЇ ПРО РЕАЛЬНОСТІ ІНС™»
ОБІЦЯЮТЬ ВАМ:

- Найсучасніші ігрові кабінки.
- Сорок сім арен.
- Понад 150 унікальних персоналізованих ігор.
- Будь-які жанри — історія, фентезі, футуризм, рольові ігри і не тільки!
- Відсутність обмежень на зароблений час — живи новим життям.
- Пільгові тарифи для кінечників*.

КРАЩЕ СПОПЕЛІТИ, АНІЖ ЗАЧАХНУТИ

* Див. Умови договору

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Умови договору

1. Гравці мають досягнути віку 21 (двадцяти одного) року чи більше.
2. **ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:** Можливі побічні ефекти участі в іграх включають смерть, втрату кінцівки (кінцівок), параліч, пост-травматичний стресовий розлад чи кататонію.
3. Перед входом вимагається внесення мита на утилізацію тіла в розмірі 1 (одного) місяця. У разі невикористання на виході доступно повернення коштів. У випадку смерті зраховується вартість усіх частин тіла, що залишаються у стані придатному для продажу.
4. Кінечники мають доступ до парку за скороченим тарифом у 2 (два) місяці; параграф 6 до них не застосовується.
5. У цих умовах договору, стосовно параграфів 4 та 6, кінечниками називаються:
 - а) **ГЕДОНІСТИ** в останній рік життя (41–42 роки);
 - б) **АНДРОЇДИ** в останній рік життя (79–80 років);
 - в) **КОМУНИ** в останній рік п'ятого життя (141–142 роки);
 - г) **РОБІТНИКИ** (без встановленого кінцевого терміну придатності) не можуть кваліфікуватися як кінечники.
6. **ВАЖЛИВА ЗАУВАГА:** Цур вимагає від гравців перед входом надати психологічну довідку, яка підтверджує, що вони отримали консультацію щодо ризиків перебування у парку і цілком зрозуміли відповідну інформацію. Комуни мають надати такі довідки від принаймні трьох (3) із п'яти (5) особистостей (окремо).
7. **ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:**
 - а) Входячи до парку, ви підтверджуєте й визнаєте своє розуміння того, що смерть в ігровій кабінці є неворотною.
 - б) Ця умова не застосовується до когун у їхніх перших 4 (чотирьох) життях, які у разі смерті втрачають весь час, що залишився у поточному житті, та весь час, виграний у парку. На інші життя це не впливає.
 - в. Компанія «Мрії про реальність ІПС™» не пов'язана із жодною ареною і не несе відповідальності за смерть або фізичні/психічні ускладнення, будь-яким чином завдані гравцям.

АЛЕКС

ДЕНЬ ПЕРШИЙ
22:00–02:00

Як це назвати?

Пробудження. Вибрання. Натягування шкіри. Завантаження, вивантаження. Стрибок у тіло. Зміна свідомостей.

Шляхи досі гадають, як це назвати, щоб почуватися краще, принагідше. Можна сказати – почуватися нормальними. Але немає такого слова. Хай як це називай, однаково таке враження, що хтось протягнув твій мозок від крижів у череп, ще й ногою дотиснув.

Після шоку постає перше запитання: то де саме нас залишила Сьєрра? Добре, що в парку смерті не так багато місць, де можна юнгути тіло.

Ми проголосували за що поїздку чотири проти одного. Інші вирішили, що це хороша нагода збагатитися та й повеселитися перед першою заміною. Я голосував проти. Лиш одне опінії: перебування у замкненому просторі обмежує дії Сьєрри.

Протокол дуже чіткий: перш ніж відпочитися, залишаєш вмістилище у безпечному місці, на самоті, лежачи. Замкнеші двері, два й вода поблизу. Та я можу порасувати на гальцях однієї руки ті рази, коли так було, і це – за двадцять п'ять років. Я прокидався у будівлях, на вулиці, у в'язничній камері, в громадському транспорті, наполовину занурений у замерзлий ставок, а один незбутній раз – на палубі вантажного судна, що вирушало у десятиденний трансатлантичний рейс.

Сьєррі байдуже до будь-яких часових штрафів. Іноді мені здається, що вона хоче нас убити.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua ➤➤➤

Друге запитання після пробудження: який у моєї крові рівень етанолу? Здавалося б, проживаючи життя чотиритиждневними блоками, ніхто не зможе марнувати половину цього часу на п'яний ступор. Та ми всі по-різному боремося зі своїми демонами. А демони Сьєрри не такі, як у решти з нас.

Відповісти на перше запитання я зміг і з заплученими очима. Я був там само, де й у попередні три дні. Голоси, сміх, музика, дзенькіт келихів: Діамантова Зала в «Ексельсіорі», єдиному вишуканому барі у парку смерті. Я не цілком розумів, чому Сьєрра взялася сліди навідуватися, але це був прогрес, якщо порівнювати з її звичними забігайлівками.

Відповідь на друге запитання: 0,235 відсотки алкоголю в крові. Тобто пляшка віскі за чотири години. Чотири пляшки шампанського Нівроку, навіть за Сьєрриними стандартами. Серйозне сп'яніння, але не таке, щоби ввімкнулися сирени й автономні системи контролю. Я ваів інгібітори й зникнув. Двадцять п'ять років тому це була надсучасна розробка, та ми споживали їх розважливо, тож в останні роки не надто втрачалися на них. Тепер їхнє вживання відчувалося так, наче хтось протікав мені вени зсередини, і в той же час чистив очі яблука картоплецькою.

Я посидів хвилину, поки інгібітори робили свою справу. Очі заплучені. Зважував усе. Два порушення протоколу пробудження. Забити на це? Який сенс забирати у Сьєрри час? Вона не зміниться. Утім, чому це має зійти їй з рук? Пронаймай інші мають знати.

Я залогінувся.

Ре: Сьєрра. Порушення протоколу 2.08: небезпечно пробудження. Порушення протоколу 3.17: 0,235 відсотків етанолу. Файл даних додається. Запит: годинний часовий штраф. Проголосувати до кінця циклу. Алекс.

Уже збирався вилогінуватися, та вирішив додати особисте повідомлення.

Сьєрро, а щоб тебе, мене дістало за тобою прибирати. Можеш робити це з собою, якщо хочеш, але решту нас не втягуй. Перш ніж відключитися, переконайся, що все чисто й безпечно. У наступному житті ти маєш змінити своє ставлення, інакше я голосуватиму за серйозний перестій. А.

Я видихнув, уже спокійніший. Рівень алкоголю швидко падав.

Розплющив очі.

Я скрутився на сидінні в кутку, навколо буяла юрба, з однієї руки в мене злилася перевернутий келих для шампанського. Я випустив його на мокрий килим.

На іншому боці низького столика сиділа білява жінка в зеленій сукні, яка вічулювально на мене дивилася. Вона усмінулася. Моє серце впало у п'яти. У що Сьєрра вилутала мене цього разу?

— Алекс Дюбуа, — мовила жінка. — Ти повернувся. Я Джессіка. З'явилося повідомлення від Сьєрри.

Можеш не дякувати, Алекс. І не облажайся. Або можеш почити з лаві, якщо маєш час. Ти, напевно, що пам'ятаєш, як це робиться. Вона дуже мила, хоча ми з Монреалі пам'ятаємо, що білявки — не твій тип. Вона зможна й жадібна. І не така крута, як вважаєш. Нам це потрібно. Сьєрра. Цюмкі.

Я зітхнув і просканував жінку.

ДЖЕССІКА БНДЖЕЛС

Гедоністка

Кінцевий термін придатності: 42 роки

Вік: 41,98 років

Кредит: 3,29 років

— Не знаю, що вам наобіцяла Сьєрра, але мене це не цікавить, — сказав я.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Жінка насупилася.

— Сьєрра казала, що ти веселий. Любиш ігри.

— Зазвичай так. Але ставки в парку мені не до вподоби.

— То чому ти тут?

— Мені не залишили вибору. Але це не значить, що я маю в ці хворі ігри грати.

— Упевнений? — вона нахилилася через стіл, торкнулася моєї руки. — Сьєрра тебе записала. Подивися.

Виклик прийнято. Нью-Йоркське полювання на окарбіс Джессіка Енджелс (гедоністка) проти Алекса Дюбуа (номунд), завершити протягом 24 год.

Що Сьєрра собі думає? Це не входило до плану.

Я відконув на спинку дивана.

— Ви, Джессіко, вчезли у цьому вправні. Ніхто не зробить у парку смерті три роки без певних умов — і чималого безіння. Утім, безіння з вами ненадого. Я не хочу вас убивати. Забирайте, що вже виграли, і йдіть дивана.

— Вона не казала, що ти такий малюканий.

— Втомлений. Не малюканий, — виправив її я. — Цьому тілу вже майже кінець, і поки ми його не обмінимо, воно майже нічого не варте. Що ви отримаєте, побивши нас? Кілька місяців? Якщо я програю, ми проведемо кілька тижнів у сталеві, а тоді повернемося до нового, блискучого тіла. Якщо програєте ви — це назажди. Ви ганяєтеся за уривками часу, і шанси не на вашу користь. А ми однаково все розтринькаємо. Майк хоче розкидати квадрицепси, щоби швидше багаті. Бен хоче нові ігрові імпланти. Суцільна легковажність. Але це все, що у вас є. Веріть свій час, ідіть звідси й проживіть його.

Джессіка завагалася. В її очах промайнув відблиск страху, але усмішка повернулася. Вона похитала головою.

— Говориш так, ніби прийняв поразку, — сказала вона. — Ми домовилися. Граеш або поступаєшся? Що обереш?

Тоді підвелася, простягнула руку.

Я потиснув її, не тому, що люблю контактувати з людьми — просто я люблю інформацію. Якщо вже доведеться це робити, краще знати якомога більше. Рука в неї була тепла, дещо спітніла. Дев'яносто вісім ударів на хвилину — забагато для людини, яка весь цей час сиділа. Вона налякана. Добре.

Джессіка звелла брови.

— Ти на вигляд такий самий, як вона... але в чомусь інший. В очах видно іншу людину. Можливо, ви, шизики, до цього звикли — раз на кілька годин змінювати свідомість, — але з боку це виглядає химерно.

— Не так химерно, як ви, геди — обмінити половину життя на кілька років у розкошах.

— Ти віддав власне тіло.

Я засміявся.

— Якби ви його бачили, знали б, що воно мало вартує. І не потрібне мені. Що б сьогодні не сталося, я буду тут ще довго після того, як вас не стане.

Жінка відвернулася, прикусила верхню губу. Її рукописання залишалося міцним.

Ми пройшли крізь натовп, моя компанія після сварки, які шукають тилового місця, щоб помиратися.

Але я не маю наміру спідувати Сьєрриному натяку на інтим перед роботою. Збираюся прикінчити Джессіку якомога швидше.

До найближчої арени пролігало два квартали — це був перший поверх майже розваленої висотки. Ніхто не хоче жити у парку смерті, тож доглядали в ньому лише за головними спорудами.

На вулиці повисла темрява, більшість ліхтарів розбиті. Нязько над нашими головами заверещав дрон, на мить освітивши нас прожектором. Зробив коло й полетів далі.

Ми пильно дивилися під ноги, обережно пробіраючись розбитими залишками того, що було центральною вулицею;

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>